

Algemeen
Surinaams Islamitisch
Maandblad

AL-HAQ

1. DE BIJBEL OVER DE KOMST
VAN DE HEILIGE PROFEET
MOHAMED.
2. HET RIJK VAN DE GROOT
MOGOL.

ISLAMITISCH INSTITUUT "IVISEP"

Antondragtenweg No. 20 - Distr. Suriname

AL HAQ

Oppericht 16 okt.1971

Oprichter en
Coördinerend Redakteur

MR. BASHARAT AHMAD ALI
Anton Dragtenweg 20
Distrikt Suriname
Tel. 50992-P.O.B.1759

Rubrieksredakteuren

A.S.Hoesenie, A.Mahmood,
Maulana Dr.G.A.Bashir, Mej.
'Dra.Joemanbaks', Drs.R.Khu-
dabux, Mej.N.Ahmad Ali,
A.Asgarali, Maulana Al Hadj
B.Jaggoe, A.Nataprawira, M.
A.Gulzar, J.M.Draqman, Moh.
S.Sewpersad, A.Ataoellah.

chn./Fotoredactie

A.Sahobali, A.Ghafoerkhan

Administr. en Distributie

Mevr.M.Ahmad Ali-Moh.Ajoeb
P.O.B.1759 - tel. 50992

Vaste medewerkers

PROF. DR. M. H. KARAMATALI

DR. K. GHAFORKHAN

IR. ATAUELLAH

IR. M. S. NASRULLAH

RASHID PIERKHAN

Abonnementen

JAARABONNEMENT SF. 7,50 (Sur)

JAARABONNEMENT SL. 10,- (Ned)

LOSSE NUMMERS 75 cent

Banken

ABN: No. 22.71.168 (Sur)

ABN: No. 54.21.45.189 (Ned)

Vijzelstr.68 A'dam-Ned

DSB:

A L H A Q

7e JAARGANG; NO.81-JULI 1978

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

INSTITUUT VOOR
ISLAMITISCHE STUDIES EN PUBLICATIES
(IVISEP)

TEL. 50992 - P.O.B. 1759

Inhoud

1. DE BIJBEL OVER DE KOMST 4
VAN DE HEILIGE PROFEET
VAN DE ISLAM
2. HET RIJK VAN DE GROOT 14
MOGOL
3. KORTE BERICHTEN 22

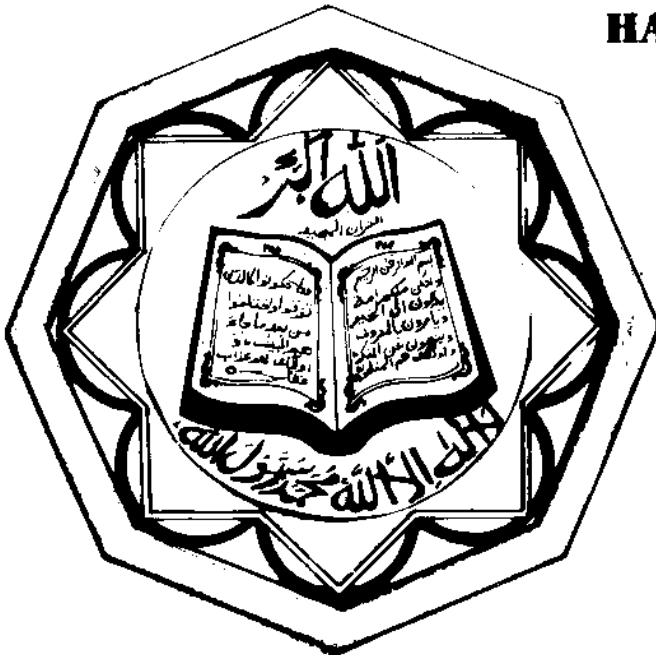
De auteurs c.q. schrijvers dragen de volle verantwoordelijkheid van hun artikelen.

Het redactielid A.S.Hoesenie draagt de verantwoordelijkheid van de redactionele artikelen.

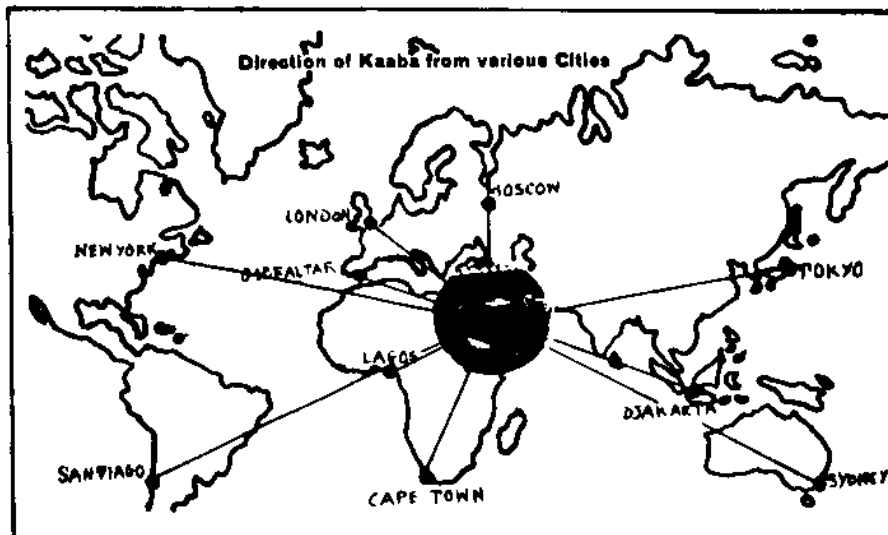
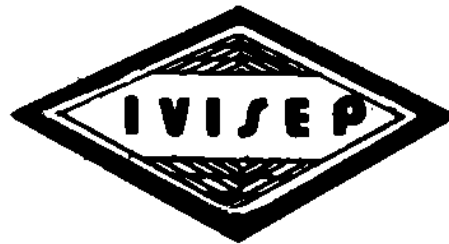
De auteursrechten zijn voorbehouden aan de uitgever.

HAPPY EID GREETINGS

**EID MOBARAK
EEN GEZEGEND
IDUL FITRE
TOEGEWENST**

- AAN AL ONZE
- REDAKTIELEDEN
- MEDEWERKERS
- ABONNE'S
- AL HAQ-LEZERS
- ADVERTEERDERS EN
- ZAKENRELATIES

**DE GEBEDSRICHTING VAN KAABA VANUIT
VERSCHILLENDE STEDEN**

DE BIJBEL OVER DE KOMST VAN DE HEILIGE PROFEET V/D ISLAM

INLEIDING

door M.A. GULZAR

De Qoran verklaart, dat de verschijning van de Profeet van de Islam door alle voorgaande profeten werd voorspeld. Het kenmerk van de Be-loofde was, dat hij getuigenis zou afleggen van de waarheid van alle profeten der wereld. Het desbetreffende Qoranische vers luidt als volgt:

"En toen God met de profeten een verbond sloot zeide Hij: "Waarlijk, Ik heb u het Boek en de wijsheid geschonken en dan zal er een apostel tot u komen, bevestigende hetgeen bij u is; in hem moet gij geloven en hem moet gij bijstaan." (3:80)

Profeet Mohammad, vrede zij op hem, is de enige profeet, die aan deze beschrijving beantwoordt. Immers, hij stelde het als een der voornaamste leerstellingen van het geloof vast, dat ook al de andere profeten met hem moesten worden aangenomen.

Dadelijk in het begin al zegt de Qoraan:

"En die geloven in hetgeen u is geopenbaard en in datgene wat voor u werd geopenbaard." (2:4)

De woorden "datgene wat voor u werd geopenbaard" sluiten de openbaringen in, die de opgestane hervormers onder ieder volk gedurende hun zending ontvingen. Aangaande deze hervormers maakt de Qoraan een algemene vermelding:

"Voorwaar, Wij hebben u met de waarheid gezonden als overbrenger van blijde tijdingen en als waarschuwer; en er is geen volk geweest of het had een waarschuwer." (35:24)

Het schijnt dat de Voorzienigheid het noodzakelijk achtte om voor de hervorming van ieder volk toentertijd een aparte profeet af te vaardigen, omdat de verscheidene volkeren, die de aarde in die dagen bewoonden, absoluut van elkaar waren afgezonderd doordat de moderne gemakken der gemeenschap nog niet bestonden. Daarna deed Hij, zowel om de leerstellingen der verschillende godsdiensten tot een alomvattend godsdienststelsel samen te smelten als om het mensdom tot een universele broederschap samen te smeden, een profeet opstaan met een zending voor het gehele mensdom.

Voorts zegt de Qoraan in hoofdstuk 26 vers 196, dat de voorspellingen omtrent de komst van de Profeet in de voorgaande Schriften zijn aan te treffen.

Met betrekking tot deze passage uit de Qoraan moet worden erkend, dat van de oude godsdienstboeken slechts in de Bijbel een doorlopend relaas te vinden is, waarin het verhaal van de ene Profeet met dat van een andere is aaneengeschakeld. Om nu de vraag te beantwoorden of de voorgaanden profeten inderdaad voorspelden, dat er een profeet met een volmaakte leer na hen zou komen, is de hulp, die uit de Bijbel kan worden geput, van onschatbare waarde.

VOORSPELLINGEN IN HET OUDE TESTAMENT

Gods beloft aan Abraham.

De Israëlieten en de Ismaëlieten stammen af van een gemeenschappelijke voorvader, namelijk Abraham. De Bijbel raadplegend vinden wij in het Oude Testament, te weten in Genesis, dat God Abraham beloften deed ten opzichte van zijn zonen Isaak en Ismael.

Ook de Qoraan zinspeelt op dezelfde beloften als hij zegt:

"En toen Abrahams Heer hem met zekere opdrachten beproefde en Abraham deze vervulde, zeide Hij: "Voorwaar, ik zal u tot leider der mensen maken. "En Abraham vroeg: "En ook van onder mijn nakomelingen? "Hij (God) zei: "Mijn verbond betreft de overtreders niet." (2:124)

Abraham werd dus beloofd, dat de gave der profetie aan zijn afstammelingen zou worden geschonken, maar dat die hun zou worden ontnomen, indien zij zich zouden schuldig maken aan overtreding. Evenzo wijst een gezamenlijk gebed, dat Abraham en Ismael bij de Kaba opzonden, op dezelfde conclusie:

"Onze Heer, verwek hun een profeet uit het midden van hen, die hun Uw mededelingen zal verkondigen en hun het Boek en de wijsheid zal leren en hen zal louteren." (Q. 2: 129)

Het Oude Testament maakt eveneens melding van een bijkans soortgelijke belofte aan Abraham, nog voor de geboorte van Ismael en Isaak:

"En Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden." (Genesis 12:2-3)

Denken we een weinig na over deze verzen, dan zal het het ons duidelijk worden, dat zij ontegenzegglijk zinspelen op de afstammelingen van Ismael, met name de moslims. Immers, van de gehele wereld roepen allen de moslims vijf maal daags Gods zegeningen over Abraham in. Dit vormt mede het wezenlijke deel der dagelijkse gebeden van de moslims en luidt als volgt:

"O God, zegen Mohammad en degenen, die in Mohammads voetsporen treden, zoals Gij Abraham en zijn nageslacht zegendet."

De belofte aan Hagar, Abrahams tweede vrouw:

"En de Engel des Heren zeide tot haar: "Ik zal uw nageslacht zeer talrijk maken, zodat het vanwege de menigte niet geteld kan worden." Voorts zeide de Engel des Heren tot haar: "Zie, gij zijt zwanger, en zult een zoon baren, en hem Ismael noemen, want de Here heeft naar uw ellende gehoord. Hij zal een wilde ezel van een mens zijn; zijn hand zal tegen allen zijn en de hand van allen tegen hem, en hij zal ten aanschouwe van al zijn broeders wonen." (Gen. 16:10-12)

Wederom over Ismael sprekende zei God tot Hagar in Genesis (21:17-21):

"En God hoorde de stem van de jongen, en de Engel Gods roep van den hemel tot Hagar en zeide tot haar: "Wat deert u Hagar? Vrees niet, want God heeft de stem van de jongen gehoord, daar waar hij is. Sta op, neem de jongen op, en houd hem vast met uw hand, want Ik zal hem tot een groot volk stellen." Toen opende God haar ogen, en zij zag een waterput; zij ging de zak met water vullen en liet de jongen drinken. En God was met de jongen en hij groeide op; hij ging in de woestijn wonen en werd een boogschutter. En hij woonde in de woestijn Paran, en zijn moedernam voor hem een vrouw uit het land Egypte."

Bij de geboorte van Ismael was Abraham volgens Genesis (16:16) zes en tachtig jaar oud. En toen hij negen en negentig jaar oud was zei God tot Abraham ten aanzien van zijn vrouw Sara het volgende:

"En ik zal haar zegenen, en ook zal Ik u uit haar een zoon schenken, ja, Ik zal haar zegenen, zodat zij tot volken worden zal; koningen van volken zullen uit haar voortkomen." (Genesis 17:16)

Wat het nageslacht van Sara betreft wordt Abraham het volgende gezegd:

"Maar God zeide: Neen, maar uw vrouw Sara zal u een zoon baren en gij zult hem Isaak noemen, en Ik zal mijn verbond met hem oprichten tot een eeuwig verbond, voor zijn nageslacht." (Genesis 17:19)

Over Ismael zei God het volgende:

"En wat Ismael betreft, Ik heb u verhoord; zie Ik zal hem zegenen, hem vruchtbaar doen zijn en uitermate talrijk maken; twaalf vorsten zal hij verwekken, en Ik zal hem tot een groot volk stellen. Maar mijn verbond zal Ik oprichten met Isaak, dien Sara u op dezen zelfden tijd in het volgend jaar baren zal." (Genesis 17:20-22)

Hier wordt de belofte nopens Ismael en zijn nageslacht op precies dezelfde manier gedaan als in het geval van Abraham en diens nageslacht:

"Ik zal u uitermate vruchtbaar maken en u tot volken stellen, en koningen zullen uit u voortkomen. Ik zal mijn verbond oprichten tussen Mij en u en uw nageslacht in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u en uw nageslacht tot een God te zijn." (Genesis 17:6-7)

Het door God gesloten verbond met Abraham is tweevoudig. Ten eerste:

"Dit is Mijn verbond, dat gij zult houden tussen Mij en u en uw nageslacht: dat bij u al wat mannelijk is besneden worden; gij zult het vlees van uw voorheid laten besnijden, en dat zal tot een teken van het verbond zijn tussen Mij en u." (Genesis 17:10-11)

Het gebruik der besnijdenis was algemeen onder de Israëlieten. Maar nu wordt dit goddelijke verbond alleen onder moslims, de geestelijke afstammelingen van Mohammad, vervuld. Wat het aantal Israëlieten betreft, onder wie dit gebruik nog niet uitgestorven is, is in verhouding tot het aantal moslims (plus minus vijfhonderd miljoen) betrekkelijk onbeduidend. Het is dus licht te begrijpen, dat de moslims thans de erfgenamen zijn van het goddelijke verbond met Abraham. Immers, bij hen zien wij het duidelijke teken van de besnijdenis.

Het tweede deel van het verbond luidt aldus:

"En Ik zal u, en uw nageslacht, het land, waarin gij als vreemdeling vertoeft, het ganse land Kanaan, tot een altoosduurende bezitting geven, en Ik zal hun tot een God zijn." (Gen. 17:18)

Nu is de vraag: Waarom liet God toe, dat de staatkundige macht over Kanaan van de zonen Israëls op de zonen Ismaëls overging? Op deze vraag geeft David het antwoord:

"De rechtvaardigen beërven het land en wonen daarin voor immer." (Psalm 27:29)

De belofte van het eeuwige bezit is dus niet voor Israël als zodanig maar voor de rechtvaardigen bestemd. De uiting van David was immers een duidelijke waarschuwing, dat de dagen van Israëls heerschappij waren geteld. Profet David schijnt in feite er op te wijzen, dat de goddelijke voorzienigheid na verloop van een tijd niet in rassenkundige zin, doch in geestelijke zin moest worden opgevat. Voorts, dat de zonen van Ismael de aan Abraham gedane beloften zouden beerven door de waarheid te beerven, waardoor zij een nieuw verbond zouden inleiden. Indien deze uitlegging van de profetie niet juist is, ontstaat de vraag:

Waarom maakte God de zonen van Ismael, dus hen, die in de boodschap van de Qoraan geloofden, tot heersers over Palestina? Indien deze machtverplaatsing slechts korte tijd had geduurd, zou dit aan de profetie niets hebben veranderd. Het op- en neergaan van voorspoed der naties is een algemeen verschijnsel. Doch het is een historisch feit, dat

sinds de komst van Profet Mohammad dit land der belofte de volgelingen der Israëlitische profeten werd ontnomen en overgedragen aan de moslims, de afstammelingen van Ismael, die het ruim dertien eeuwen lang in hun bezit hadden. Het voornaamste doel der Kruistochten was om de moslims Palestina te ontrukken. Weliswaar verloren de moslims het toen voor enige tijd, maar het werd hun kort daarna in vervulling van dezelfde gedane belofte aan Abraham teruggegeven.

De Europese mogendheden en de Verenigde Staten van Amerika zijn erin geslaagd om dit te veranderen; doch dit succes kan slechts tijdelijk zijn, gezien het feit, dat dit land voor hen bestemd is, die zich aan het verbond houden, dat God met Abraham sloot.

Kortom zowel Isaak als Ismael werden door de profetie van Abraham zegenningen toegezegd. Volgens de belofte werden de zonen van Isaak in Ka-

naan en die van Ismael in Arabie als machthebbers gevestigd. Doch dit geschiedde volgens de profetie van David zo, dat de belofte van Israel op Ismael overging. De nakomelingen van Ismael hadden op grond van hun rassenkundige aanspraak Mekka en omstreken in hun bezit. Op grond van hun geestelijke aanspraak voegden zij na de godsdienstige achteruitgang van Israel het land Kanaan aan hun bezittingen toe. De beide aspecten van het verbond met Abraham, namelijk de besnijdenis en het bezit van het beloofde land, leveren het bewijs van het feit, dat Mohammed ongetwijfeld de beloofde Profeet is.

De profetie in Deuteronomium.

De komst van de beloofde Profeet werd ook door Mozes aangekondigd.

God sprak aldus tot Mozes:

"Een profeet zal Ik hun verwekken uit het midden van hun broederen, zoals gij zijt; Ik zal mijn woorden in zijn mond leggen, en hij zal alles tot hen zeggen, wat Ik hem gebied. De man, die niet luistert naar de woorden, welke hij in mijn naam spreken zal, vandien zal Ik rekenschap vragen.

Maar een profeet, die overmoedig genoeg is om in mijn naam een woord te spreken, dat Ik hem niet gebod te spreken, of die in de naam van andere goden spreekt—die profeet zal sterven." (Deut. 18:18-20)

Geen der Israëlitische profeten, die Mozes achtereenvolgens opvolgden, tot Jezus toe, maakte er ooit aanspraak op, de wetgevende profeet te zijn, die na Mozes zou verschijnen, omdat zij alleen ter vervulling van de wet kwamen. Dat de beloofde Profeet een wetgever en niet een gewone profeet zou zijn, die alleen kwam om de wet te vervullen, blijkt uit de woorden: "zoals gij zijt." Evenals Mozes een wetgever was, zo moest de Profeet gelijk Mozes, wiens komst werd voorspeld, ook een wetgever zijn.

De profetie was algemeen bekend onder de Joden, die van geslacht tot geslacht een Profeet als Mozes verwachtten. Dit wordt bevestigd door het gesprek, dat gevoerd werd tussen Johannes de Doper en hen, die hem kwamen vragen:

"Wie zijt gij? En hij beled en ontkende niet; en hij beled:

Ik ben de Christus niet. En zij vroegen hem: Wat dan? Zijt gij Elia? En hij zeide: Ik ben het niet. Zijt gij de profeet? En hij antwoordde: Neen." (Johannes 1:20-21)

Tenslotte vroegen zij hem:

"Waarom doopt gij dan, indien gij de Christus niet zijt, noch Elia, noch de profeet?" (Johannes 1:25)

Vorenstaande aanhaling uit het Evangelie naar Johannes tonen onweerlegbaar aan, dat de Joden de komst van drie verschillende profeten verwachtten. Ten eerste Elia, die naar zij dachten weder in eigen persoon zou komen; ten tweede de Christus en ten derde een Profeet van zulk een algemene vermaardheid, dat in zijn geval geen nadere aanduiding noodzakelijk werd geacht. "De Profeet" was voldoende om uit te drukken, wie zij bedelden. Dit was de algemeen gangbaarheid, die de profetie van Mozes onder de Joden had verkregen omtrent de komst van een Profeet drie profeten verwachtten, zoals voorspeld in hun Schrift, te weten: de Christus, Elia in zijn tweede komst en de Profeet als Mozes.

Het rijk van de Groot-Mogol

De plundering van Delhi

Timoerlenk - een andere "Gesel Gods" - kwam als veroveraar naar India in het jaar 1398. In zijn "Gedenkschriften" vermeldt hij dat hij twee redenen had om het Indische schiereiland binnen te vallen. Ten eerste wilde hij zich verdienstelijk maken voor de Dag des Oordeels door zoveel mogelijk afgodendienaars te doden(!), en ten tweede wilde hij beslag leggen op rijkdommen van de ongelovigen, "omdat de volgelingen van Mohammed recht hebben op de buit van de heilige oorlog zoals op de melk van hun moeders."

De plundering van Delhi beschrijft Timoerlenk in zijn "Gedenkschriften" nogal laconiek: "Zonder dat ik mijn mannen kon tegenhouden stormden zij de stad binnen en sloegen aan het plunderen en moorden."

Ook al had ik hen willen tegenhouden, dan had ik nog deze plundering niet kunnen vermijden omdat God wilde dat deze ramp de inwoners van Delhi overkwam."

Elke soldaat van Timoerlenks leger keerde in Samarkand terug met een buit, die bestond uit dertig of veertig krijgsgevangenen en grote hoeveelheden edelstenen.

Evenmin als Dzenjis-Khan vestigde Timoerlenk zich blijvend in India. Na zijn snelle plundertocht verloor hij alle interesse, zodat in India de verschillende Islamitische en Indische rijken zich weer konden herstellen.

Na de inval van Timoerlenk kwam Ahmedabad, de stad van de moskeeen, op als een belangrijk cultureel centrum.

De twee Mongoolse invallen vormen zwarte bladzijden in de geschiedenis van India.

De derde zou een geheel ander beeld laten zien.

In het begin van de zestiende eeuw was Baboer - een afstammeling van Timoerlenk in de zesde generatie - emir van Fergana. Deze plaats in Centraal-Azië, aan de oevers van de Yaxartes, was zijn vaderlijk erfdeel, maar Baboer was er pas na lange strijd in geslaagd om zijn gezag te vestigen.

Hij was een dapper en stoutmoedig vorst, die twee maal Samarkand veroverde, waar het graf van Timoerlenk was. Maar twee maal ging de stad weer verloren.

In 1512 slaagde Baboer er in om eindelijk vaste voet te verkrijgen in Kaboel (Oost-Afghanistan). Deze plaats was van groot belang door haar strategische ligging in de bergketen, die de noordwestelijke begrenzing van India vormde. Baboer was toen nog jong, ongeveer 30 jaar, en had een formidabele training gehad door de langdurige strijd om zijn vaderlijk erfdeel. Hij had ontberingen en nederlagen doorstaan, tegenstand en verbanning overleefd.

Zijn avontuurlijke leven had hem tot een beroemd man gemaakt, over wie de wonderlijkste verhalen in omloop waren. Zijn faam was reeds doorgedrongen in India en dat is de verklaring voor het feit dat de vorst van Delhi hem te hulp riep tegen zijn neef die hem van de troon gestoten had.

Ofschoon Baboer op een gelegenheid wachtte om zijn krachten te beproeven bleef hij voorlopig rustig

in Kaboel en stelde hij zijn vertrek naar India uit tot het jaar 1524.

In dat jaar kwam hij de vorst van Delhi te hulp en wist hij binnen enkele maanden het gebied te heroveren en de vorst opnieuw op de troon te plaatsen. Hij voerde het opperbevel over het Indiase leger en zijn eigen leger dat voornamelijk uit bergbewoners bestond.

In Delhi liet hij een van zijn medewerkers achter om een oogje in het zeil te houden en zijn beschermeling bij te staan.

Zelf ging hij naar Kaboel terug.

Mongolen veroveren India

Het volgende jaar keerde Baboer echter terug naar India, ditmaal zonder zijn bedoelingen nog langer te verbergen. Hij kwam om te veroveren.

Geholpen door alle ontevredenen in India versloeg hij de radja's op de historische vlakte van Panipat - vijfentachtig kilometer ten Noorden van Delhi - waar zij zich verzameld hadden om het leger van de Mongoolse vorst tegen te houden.

In de vlakte van Panipat hadden de meeste grote veldslagen, die over het lot van India beslisten, plaats gehad.

Baboer behaalde de overwinning door gebruik te maken van de traditionele tactiek van de Mongolen, die bestond in het plaatsen van een aantal cavalerie-eenheden op de vleugels van de legermacht. Deze cavalerie-eenheden trokken bliksemsnel om de vijandelijke flanken heen en vielen de hoofdmacht in de rug aan. Bovendien beschikte Baboer over kanonnen, die bediend werden door Turkse soldaten welke toentertijd voor de beste ter wereld doorgingen.

Tegenover Baboers cavalerie en artillerie konden de radja's echter een indrukwekkend eskadron van meer dan honderd olifanten stellen. Baboer zelf beschreef de slag op de vlakte van Panipat aldus:

"De zon was aan de horizon verschenen toen de strijd begon.

's Middags was de vijand uit elkaar gedreven en beheerste mijn leger het slagveld als overwinnaar."

Twee legereenheden werden naar Delhi gezonden om de schatten van de overwonnenen in bezit te nemen. Tussen alle kostbare voorwerpen die de veroveraars aantroffen, bevond zich ook de wereldberoemde diamant, de "Kohinoor" (Berg van Licht) van 187 karaat die thans in het bezit van de Britse Kroon is.

Baboer schatte zelf de waarde hier van op twee en een halve dag voedsel voor alle mensen op aarde.

Na de overwinning was het voor Baboer een zware opgave om zijn soldaten, die aan het bergland gewend waren, in het hete India te houden. Zij verlangden terug naar de weiden en valleien van Afghanistan. Ook Baboer voelde heimwee naar de genoegens en de rust van Kaboel.

Maar de overwinning bood de Mongolen en Afghanen de mogelijkheid om in India een machtig rijk te vestigen, terwijl zij in hun vaderland altijd herders en geitewoeders zouden moeten blijven. Daarom riep Baboer de hoofden van zijn leger bijeen en sprak hij hen als volgt toe:

"Wij hebben een machtige vijand verslagen en een koninkrijk met ontelbare rijkdommen ligt aan onze voeten.

Zouden wij nu als verslagenen naar Kaboel terugkeren ?

Wie prijs stelt op mijn vriendschap moet niet aan vertrekken denken, hoewel iedereen die wil vertrekken daartoe de vrijheid heeft."

Ongeveer dezelfde woorden had Alexander de Grote in dezelfde streek tot zijn Macedonische soldaten gericht; en zij hadden bijna unaniem gekozen voor de terugtocht.

Maar de Mongoolse troepen van Baboer namen dezelfde beslissing als de Spaanse legionnaires van Pizarro; zij besloten om hun expeditie voort te zetten.

De eerste Groot-Mogol

De Indische radja's en vorsten hadden intussen een nieuw leger op de been gebracht en Baboer moest een tweede veldslag leveren om zijn overwinning te consolideren.

Hij begreep dat de strijd medogenloos zou worden en om de gunst van Allah over zijn onderneming af te smeken, beloofde hij voortaan geen wijn of sterke drank - de notoire zwakheid van de Mongolen - te drinken. Hij brak de wijnglazen aan stukken, liet de wijn uit de vaten lopen en getuigde:

"Als ik verslagen word zal ik toch winnen; ondanks mijn dood. Ik kan wel het leven verliezen maar de roem zal ik behouden."

Ook deze tweede slag werd door Baboer gewonnen.

Zijn kanonnen zaaiden zoveel paniek in de vijandelijke linies, dat hun stootkracht werd vernietigd.

Voor de Indische troepen was het kanon een geheel nieuw iets, het effect was dan ook vergelijkbaar met dat van Cortes' en Pizarro's artillerie tijdens de verovering van Amerika.

Het Mongoolse leger had de beschikking over een buitengewoon groot kanon, dat "De Overwinnaar" werd genoemd en dat maar zestien keer per dag afgeschoten kon worden. Daarnaast beschikte Baboer over musketten en lichte veldkanonnen. De edelmoedigheid van Baboer was ongekend en hij werd door zijn manschappen op handen gedragen. Bij het oversteken van het Sefid-Koed gebergte moest het leger eens dicht bij een gevaarlijke pas overnachten.

Omdat er in de grot, die tot schuilplaats diende, slechts weinig plaats was, groef Baboer buiten in de sneeuw een kleine kuil voor zichzelf om daarin de nacht door te brengen.

Baboer sprak Perzisch en Turks en schreef gedichten in het Arabisch. In zijn "Gedenkschriften" somt hij de dichters op die hij in zijn jeugd bewonderde.

In dit werk prijst hij ook moederen prinses van zuiver Mongools bloed - die hem op zijn veldtochten steeds vergezelde, zoals vroeger de Mongoolse vrouwen het leger van Dzjengis-Khan volgden.

Hij herinnert zich ook zijn grootmoeder en schrijft over haar:

"Weinig vrouwen hebben haar in gezond verstand en scherpzinnigheid kunnen overtreffen."

Bovendien bezat Baboer enige kennis van de astronomie. De Mongolen hadden in Samarkand een observatorium gesticht dat van allerlei apparaten en instrumenten voorzien was. Dit observatorium was dat van Tycho Brahe ruim anderhalve eeuw voor !

Tijdens zijn veldtochten gaf Baboer blijk van enige kennis op dit gebied:

"Tot die tijd had ik nog nooit de ster Soheil (dit is: Canopus, die onzichtbaar is op het westelijk halfmond) gezien, maar op een

nacht tijdens het oversteken van een bergrug, zag ik in het zuiden een schitterende ster en ik zei tot mijn metgezellen: 'Dat kan niets anders zijn dan de ster Soheil.' En mijn metgezellen zeiden: 'Ja, het is inderdaad Soheil! Baboers lichaamskracht was bijzonder groot!

De legende wil dat hij in staat was om over de bortswering van een fort te rennen - springend van kaneel tot kaneel - met een man onder iedere arm.

Daar staat tegenover dat Baboer zelf in zijn memoires mededeelt dat hij er plezier in had om tijdens de dagmarsen door weiden vol bloemen te lopen.

In Kaboel bevond zich een bijzonder mooie fontein, waar Baboer zeer graag vertoefde.

Ter ere van deze fontein schreef hij het volgende gedicht, dat hij in marmer liet graveren:

"Zacht is het jaar in april,/maar nog zachter is het ruisen van het water./ Zoet is de zongerijpte druif,/ maar nog zoeter is de stem van mijn geliefde./ Geniet van dit alles, Baboer,/omdat eens de dood komt/en aan alles een einde maakt".

Baboer, de "Leeuw van Kaboel" en de stichter van de dynastie der Groot-Mogols was een ridderlijk vorst. Tot aan zijn laatste levensjaren gaf hij blijk van edelmoedigheid.

Het verhaal gaat dat zijn zoon en opvolger Hoemayoer ernstig ziek lag en dat voor zijn leven werd gevreesd.

Aan het ziekbed van zijn zoon herinnerde Baboer zich dat hij eens een vroom mohammedaan had horen zeggen dat de Almachtige soms genoeg nam met de belofte van een der familieleden om zijn meest kostbare bezit af te staan, in

ruil voor het leven van de zieke. Baboer beloofde daarop dat hij zijn eigen leven wilde afstaan als daarmee zijn zoon behouden zou kunnen blijven.

Driemaal riep hij biddend om het bed van zijn zoon en vervolgens riep hij uit: "Het is toegestaan! Het is toegestaan! "

Een paar dagen later stierf Baboer en werd Hoemayoer genezen verklaard.

Baboer had zijn zoon met grote ernst op zijn verantwoordelijke positie voorbereid. Onder de vele aanbevelingen was ook de raad om zijn broers steeds met liefde te behandelen.

Maar juist het opvolgen van deze raadgeving maakte Hoemayoens regering tot een tragedie.

Zijn drie broers verbonden zich met de opstandige radja's en dwongen Hoemayoer tot een langdurige burgeroorlog. Soms vocht hij samen met een van zijn broers tegen de twee anderen, soms tegen allen tegelijk en dan weer tegen drie afzonderlijke partijen, elk onder aanvoering van een van zijn broers. Steeds werd hij achtervolgd door hun intriges, maar steeds schonk hij hun - de woorden van zijn vader indachtig - vergiffenis.

Tenslotte verloor de ongelukkige vorst Delhi en het grootste deel van zijn Indiase bezittingen, zodat hij zich in Perzie moest terugtrekken.

Tijdens deze rondzwervingen werd hij verliefd op de dochter van een arme rechtsgeleerde, die naar verluidt afstamde van de familie van mohammed.

Hoemayoer trouwde met haar en zij schonk hem een zoon, Akbar, die later de beroemdste van alle Groot Mogols van India zou worden.

Ondanks al zijn tegenspoed was Hoemayoer beslist geen fatalistische of lafhartige vorst

Door taai vasthouden wist hij vanuit Perzie langzamerhand de landen van Baboer terug te winnen. Eerst heroverde hij Kaboel, daarna de Pundzjaab en Lahore, en tenslotte Delhi.

In deze veldtochten ter herovering van zijn erflanden herstelde Hoemayoën de oude Mongoolse gebruiken uit de tijd van Dzjengis-Khan en Timoerlenk weer in ere.

Genadeloos werden de overwonnenen afgeslacht en van hun afgehouden hoofden werden de Mongoolse piramides opgericht. Baboer had dit wrede gebruik afgeschaft en had er de voorkeur aan gegeven om de verslagen vijanden tot slaaf te maken.

Deze houding ging echter in tegen de orthodoxe islamitische leer, omdat velen onder de overwonnenen mohammedanen waren en men de gelovigen wel kon doden maar niet tot slaaf maken.

De Islam is immers een broederschap - en een broeder kan men wel doden maar niet vernederen tot de status van slaaf.

De ironie van het lot wilde dat Hoemayoën zes maanden na zijn glorieuze intocht in Delhi om het leven kwam tengevolge van een val op de trappen van zijn paleis. De man die twintig jaar lang de grootste tegenslagen en ontberingen had doorstaan en alle gevaren van een zwervend leven had overleefd, gleed uit op de gepolijste marmeren trappen van zijn residentie.

De leerschool van Akbar

Hoemayoën stierf in het jaar 1556 en liet zijn zoon Akbar als opvolger na - een jongen van dertien jaar ! Akbar werd tweemaal het slachtoffer van een moordaanslag door zijn wraakzuchtige ooms, maar overleefde het beide keren.

Tijdens de veldtochten van zijn vader had hij reeds gevochten en zelfs een legerafdeling geleid. Maar door dit avontuurlijke leven was er voor onderwijs niet veel tijd overgebleven.

Akbar, die de meest verheven vorst van het Oosten zou worden, was bij de aanvaarding van zijn regering niet in staat om te lezen of te schrijven.

Maar de jonge keizer zorgde snel voor een goede leermeester en vond naast zijn drukke staatsbezigheden nog voldoende tijd om te leren lezen en schrijven en zich te verdiepen in de beginselen van de Koran.

Op zestienjarige leeftijd bestudeerde hij de mystieke gedichten van Sadi, Hafiz en Firdusi. Daarnaast selecteerde hij de meest interessante traditionele onderwerpen, zoals de koningslegenden, de anekdoten en gezegden van beroemde ministers en de geschiedenis van zijn voorouders.

De wetenschappelijke opvoeding van Akbar werd aangevuld met sterrenkunde, muziek en welsprekendheid. Alles bij elkaar nu niet bepaald de kennis die wij tegenwoordig van een hooggeplaatst persoon zouden verlangen, maar zonder enige twijfel was Akbars leerschool aanzienlijk beter dan die van de meeste Europese vorsten van zijn tijd. De strijd om Akbar zijn rechten op de keizerstroon van Delhi is te ingewikkeld om hier volledig uiteen te zetten. De radja's dachten zich zonder al te veel moeite van de jeugdige vorst te kunnen ontdoen.

GOEDE ISLAMITISCHE GEWOONTE:
Het is een goede gewoonte ALLAH te prijzen alvorens te gaan slapen en na het wakker worden 's morgens. Formule is:
"SOEBHAN- ALLAH"

NEDERLAND KRIJGT MILJARDEN-ORDER
UIT SAOEDI-ARABIE

De Nederlandse bedrijven Philips, Ericsson en Bell Canada (Nederl) hebben een gezamenlijke order op tele-kommunikatiegebied van de Saoedie-Arabische regering ter waarde van Nf. 2 miljard US Dollars gekregen.

Het projekt omvat het bouwen van 75 telefooncentrales, meestal van het type PRX, met een nummercapaciteit van 470.000 lijnen. De huidige capaciteit van de telefooncentrales bedraagt 200.000 lijnen.

Het is de bedoeling dat de Saoedi-Arabische PTT het gehele projekt gebruiksklaar krijgt. Voor het testen en de onderhoud van de PRX-centrales is aan de Nederlandse PTT gevraagd om een aantal PRX-deskundigen ter beschikking te stellen.

In de overeenkomst met de Nederlandse bedrijven is bepaald dat de Nederlandse technici die in Saoedie-Arabie te werk zullen worden gesteld, zich zullen moeten onthouden van alcohol en

varkens alsmede het fotograferen omdat dit door de Islam is verboden.

Saoedie-Arabie is een land dat door de grote inkomsten uit olie uitvoer, zich zeer snel ontwikkelt. Het aantal inwoners bedraagt 7 miljoen. De oppervlakte is 2.2 miljoen km².

EGYPTE WORDT VliegTUIGFABRIEK
RIJKER

Binnen de kortstmogelijke tijd zal Egypte haar eigen vliegtuigfabriek hebben; daardoor zal zij haar eigen gevechtsvliegtuigen kunnen bouwen.

Zo heeft de Egyptische minister van landsverdediging, Mohamed Abdel Gamassy verklaard.

De minister betoogde dat Egypte niet langer zal zijn aangewezen op het buitenland ook wat betreft haar eigen militaire wapens. President Tito van Joego-Slavie heeft Egypte technische bijstand verleend bij de bouw van twee moderne wapenfabrieken.

NIEUWS IN HET KORT

TELEX-VERBINDING tussen KOEWAIT EN US

Met een boodschap via de telex aan de Emir van Koeweit heeft de Amerikaanse minister van Industrie Eldred Freeman een telex-verbinding in werking gesteld tussen de United States en Koeweit.

Het projekt dat door Koeweit is gefinancierd is de eerste in haar soort. Het Arabisch en het Engels zijn gekozen als talen die op de telex-net zullen worden gebruikt.

FRANKRIJK LEVERT KERNREAKTOREN AAN PAKISTAN

Ondanks felle kritiek van president Carter van de Ver. Staten heeft de Franse president, Valerie Giscard d'Estaing besloten om Pakistan vier kernreactoren te leveren bestemd voor haar kerncentrales in Noord-Pakistan. Pakistan heeft beloofd om de reactoren voor vreedzame doeleinden te zullen gebruiken.

De Pakistaanse kommissie voor Atoomenergie heeft aan President Zia-Ul-Haq een rapport doen toekomen over enorme uranium-voorkomens in Oost-Pakistan (niet te verwarren met Bangla Desh). Met de ontginning zal begin 1979 een aanvang worden gemaakt.

INDO-PAKISTAANSE BETREKKINGEN GAAT GOEDE KANT OP

Premier Morarjie Desai van India heeft recentelijk op de Algemene Vergadering van de Verenigde Na-

ties in New York gezegd dat de betrekkingen tussen India en Pakistan de goede kant op gaat.

BRITTEN UIT SAOEDIE-ARABIE GEWEZEN

De Saoedische regering heeft twee Britse ingenieurs het land uitgewezen omdat zij zich hadden te goed gedaan aan gesmokkelde alcoholische dranken.

De Britten waren werkzaam bij de bouw van een moderne luchthaven in de plaats Hail, dicht bij Medina.

De regering handelde overeenkomstig de leer van de Islam waarin het consumeren van alcohol en alcoholische dranken is verboden.

De Britse firma die de luchthaven bouwt heeft bij koning Khalid bin Aziz een officieel protest tegen de uitwijzing ingediend.

40 MILJOEN US DOLLARS VOOR PLO

President Moeammar El Qaddafi heeft aan de Palestinian Liberation Organisation (PLO) een bedrag van US 40 miljoen dollars doen toekomen voor de aankoop van militaire wapens en medikamenten.

NEDERLAND LEVERT OORLOGSKRUISERS AAN IRAN

De Nederlandse Tweede Kamer heeft zich akkoord verklaard met de levering van acht oorlogskruisers aan Iran binnen een periode van twee jaar.

Met deze transaktie is een bedrag gemoeid van US 1.3 miljard.
